

CALIU

Butlletí informatiu
d'Antics Escoltes i Guies de la FEG

3ª Època, núm. 58 Març 2021

Recordem els fundadors de l'Escoltisme i el Guiatge, nascuts tots dos un 22 de febrer

Records confosos

- L'empremta escolta Pàg. 3
- En la Diada del Pensament Pàg. 5
- Ara fa 10 anys Pàg. 6

Col·laboracions

- L'harmonia de la vida Pàg. 7

Notícies

- Memòria 2020 d'AEiG Pàg. 10
- L'Escoltisme i el Guiatge,
nominats al premi Nobel Pàg. 12
- Josep Ma. Riba, nou
Vicari Episcopal de Vic Pàg. 13

Editorial

Ara fa justament un any (era també el mes de març) que vàrem poder fer la nostra darrera activitat visitant els camps de fruiters florits per Aitona i els seus entorns. Encara no prevèiem que durant més d'un any no ens tornaríem a veure. I de moment encara seguirem així. Fins quan? No ho sabem, però cal confiar que la vacuna quan arribi ens faciliti la retrobada., si abans no hem tingut la sort d'anar als Emirats i ens la ofereixen.

Això no ens ha de privar de mantenir el contacte, i el "CALIU" ens ho facilita. El país no s'ha quedat parat i l'actualitat no deixa de deparar-nos fets nous cada dia. Així i sense remuntar-nos gaire en el temps: eleccions (de la Generalitat, Cambra de Comerç i del Barça entre altres), nou govern, manifestacions, detencions, noves "anècdotes" reials, nous judicis que continuen burxant obstinadament en la repressió. Parafraçant Ciceró podem dir "*Quousque tandem justitia, abutere patientia nostra*" i així podríem continuar "*ad infinitum*". Bé, no ens fiquem amb el llatí i continuem.

Volem agrair que ja algun membre del grup hagi respost a la nostra invitació a compartir records, anècdotes, històries personals o de l'agrupament, que ens ajudin a fer que el "CALIU" mantingui el senyal de que continuem vius. Sempre es bo mantenir la capacitat de recordar i despertar en els companys la memòria de fets, que ens recorden els nostres orígens. No podem oblidar que l'escoltisme que vàrem viure, continua ben viu amb els canvis metodològics que inevitablement s'han anat produint per respondre a les necessitats actuals. Això no impedeix que els qui, per raons evidents, tenim probabilitats que el passat tingui una duració més llarga que el futur, no puguem fruit també de la rememoració d'alguns fets, i, per què no?, compartir-los amb els companys. Per cert, aquesta petició també va dirigida tant als minyons com a les guies.

PD. Com que aquest editorial s'ha preparat el dia 8 de març i per tal de no ser farragosos, podeu posar als termes que siguin masculins els corresponents femenins

Record de la darrera activitat realitzada. Foto: Carles Codony

L'empremta escolta

Text i fotos: Francesc Serra i Feu

L'any 1957 un amic em convidà a conèixer de prop l'escoltisme de l'Agrupament Cardenal Lluch de Manresa. Va ser en ocasió del campament d'inici de curs que es feia en un bosc proper al Santuari de Joncadella.

El contacte amb la natura, l'organització en petits grups, la relació franca, l'esperit cooperatiu, foren alguns dels elements que d'entrada ja em varen seduir. Aquell curs vaig iniciar-me entrant en una «Colla» de la branca que ara s'anomena Truc.

Va ser un curs per a mi molt intens i el qual vaig viure molt motivat. D'una banda les activitats de la «Colla», senzilles però engrescadores. En cito algunes: «descobrint» llocs singulars o bé històrics com les Coves de Mura o el Castell de Boixadors; fent un vivac al Montcau per veure sortir el sol, o a Sant Pere Sacama després de celebrar-hi la revetlla de Sant Joan; duent un xic d'alegria a les Germanetes dels Pobres en ocasió del Nadal.

D'altra banda llegint «Scouting for boys» vaig conèixer l'abast de la proposta educativa del fundador Baden Powell. I, ja que s'em proposà entrar el curs vinent a formar part d'un equip de caps de la branca Minyons (els Rangers i els Pioners d'ara), vaig assistir a un CEP (Camp Escola de Preparació). Tot plegat em va anar reforçant valors intangibles, tals com, el compromís personal, el gust per la cançó, el simbolisme del foc de camp, la dimensió espiritual.

En la tasca de cap d'aquells anys vaig experimentar les estratègies del mètode. En el sistema de patrulles cadascú era responsable del seu progrés personal, mentre es fomentava la dinàmica de que el gran podia ajudar al petit.

La Promesa escolta era símbol del compromís personal

L'Andreu Dalmau que havia estat cofundador de l'agrupament, va ser també aquells anys l'iniciador de l'equip que va impulsar l'escoltisme a la comarca a través de la Demarcació, actualment denominada Catalunya Central.

Posteriorment a la meua tasca de cap a l'agrupament, en formar part d'aquest equip comarcal, vaig poder adonar-me de com podia ser important l'escoltisme també pels pobles petits.

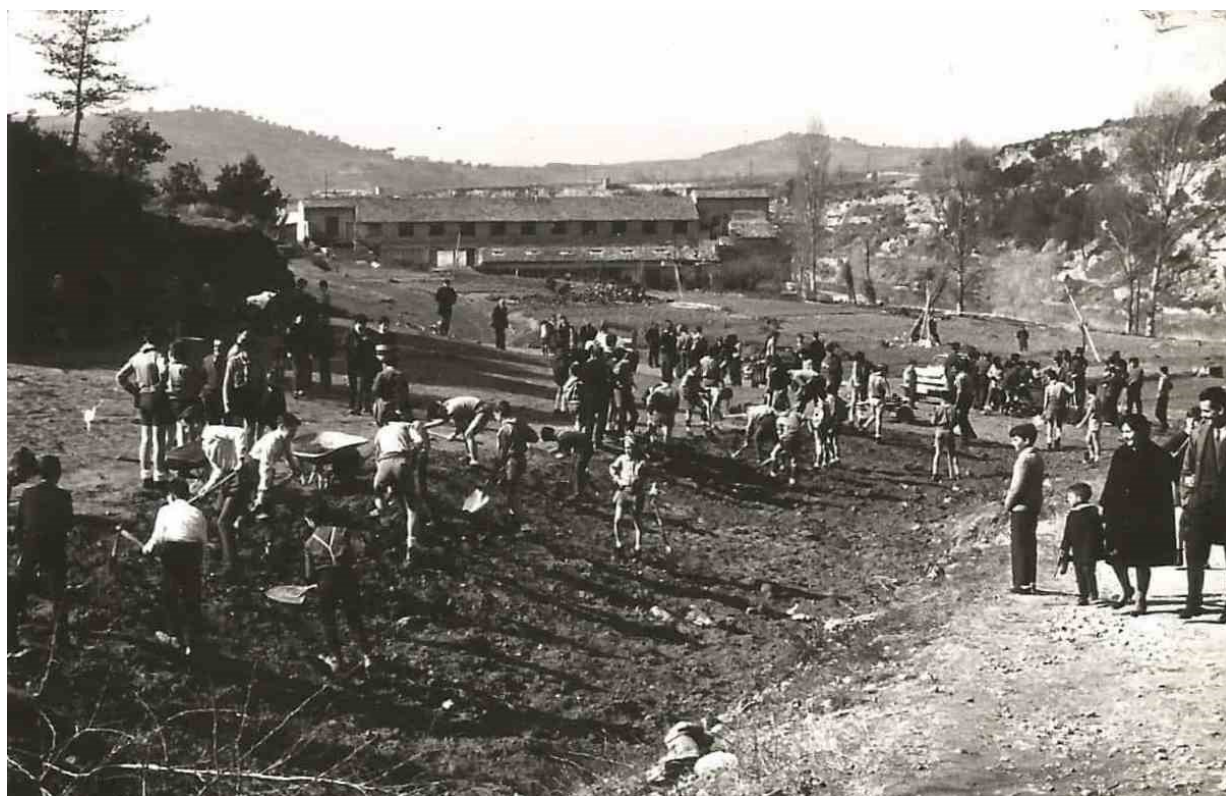
Aquells anys, talment com a les escoles, hi havia també separació per sexes: l'escoltisme era pels nois i el guiatge per les noies. Amb una excepció. Als agrupaments de nois, l'equip de caps dels més petits -llavors els Llops-, generalment era de noies. Aquesta circumstància ens permeté a alguns trobar a l'agrupament la persona de la nostra vida.

Entre el 1966 i el 1970 vaig tenir l'oportunitat de participar en algunes activitats internacionals coneixent escoltes d'altres països. La meua relació directa amb l'escoltisme es va acabar a principis dels anys 70s.

En els diversos ambients amb els que he interaccionat, relacionats amb la meua vida laboral, social o familiar, m'he trobat persones que també havien passat per l'escoltisme, i amb les quals s'ha establert una sintonia mútua.

Aquest intangible, que anomeno «L'empremta escolta», es pot identificar observant l'actuació de l'altre. Pensant-hi, i repassant la meua experiència, crec que de forma natural i espontània s'incorpora també, en l'educació dels propis fills, en l'acompanyament del creixement dels néts, i en les activitats personals de voluntariat i/o de «hobbie».

Aprofito l'ocasió d'aquest article per a felicitar a l'Agrupament Cardenal Lluch que aquest any commemora els seus 70 anys. I a l'actual equip de caps que, dintre de la celebració, ja ha anunciat una activitat engrescadora: el projecte 70ÍCIMS, 70 cims pujats per 70 petits grups. L'enhorabona! ☑

Servei dels escoltes a la Font de la Cura de Navarcles (Bages) (1967)

En la Diada del Pensament

Text: p-j. ynaraja

Tot i que l'escrit va adreçat als escoltes i guies de Vic i comarca, ens ha semblat interessant reproduir-lo aquí, amb permís de l'autor.

Benvolgut germà scout o noia guia:

Avui 22 de febrer és el "dia del pensament". Possiblement no ho recordaves i tal volta ni ara saps el significat d'aquesta expressió. Per si de cas, et faré memòria.

Baden Powell, el nostre fundador, era cristià. A la manera que podia ser-ho un militar angles. Vull posar l'accent en la seva actitud religiosa. Quan l'escoltisme començà a prendre forma i estendre's, el Rei li demanà que triés entre l'exèrcit, era un militar d'altíssima graduació, i el moviment scout, que creixia veloçment. Diu ell que va pregar a Déu per que l'ajudes a escollir.

Mes tard els escoltes van voler celebrar el seu aniversari, ell els digué que no volia homenatges, però que a la diada li donéssim la finalitat de pensar en el moviment, en el que havien rebut i en el que exigia a la seva vida.

Mireu, benvolguts companys, a Vic a principis de l'any 1949, el dia 4 de gener concretament, tingueren la primera notícia del moviment. Mes tard el 29 d'abril, al Brull, en Remolins, en Miquel Junyent, en Guàrdia i jo, férem la promesa, naixia l'agrupament Guillem de Montrodon.

Alguns de vosaltres també hi éreu presents, d'altres han mort.

Em sento agraït d'haver-me incorporat i voldria compartir la meua joia amb altres que també han tingut la sort de créixer espiritual i físicament, gracies a l'escoltisme.

L'agrupament de Vic fou catòlic des de l'inici. Per si no ho sabeu, l'Església ha reconegut la santedat de tres antics escoltes de països del centre d'Europa. El nostre moviment és cosa seria i continua sent-ho encara ara en molt llocs, no a tota reu.

Penso també amb d'altres que pertanyien a altres agrupaments. Tinc a casa meua en un armari una col·lecció de fulards que diferents grups que passaren per La Llobeta em deixaren aquest record seu.

Penso en vosaltres i en els que han mort. Les circumstancies de pandèmia no ens permeten trobar-vos.

Us ho diré per escrit. Estic agraït a Mn Rovira Tenas, a Mn Antoni Batlle, a Raimon i Jordi Galí i a molts d'altres.

Les noies recordareu a la Pilar Anglada, jo també.

No estic actualment incorporat a cap unitat, però com diuen els francesos: "scout un jour, scout toujours".

[...]

Perdoneu el meu català. Mai l'he estudiat i ara la meva vocació, sacerdotal i escolta, si l'exerceixo per escrit, és generalment amb persones d'altres continents i faig servir el castellà.

Faig tan com puc, sempre a punt, disposat a fer servei.

És el que em van dir el dia del meu investiment, al final del setembre de 1955

Cordialment, ☑

Ara fa 10 anys...

Foto: Arxiu AEiG

La "Descoberta de primavera" de 2011 va acabar amb calçotada al costat de l'ermita de la Mare de Déu de la Roca (Baix Camp).

L'harmonia de la vida

Text: *Butlletí de la Causa de Beatificació de Josep Torras i Bages, Gener-Febrer 2021, Núm. 3*

Fotos: 1 i 2) Internet; 3) Arxiu AEiG

Reproduïm aquí un article del Butlletí esmentat més amunt, on es comenta com el bisbe Torras i Bages valorava la música en general i la música religiosa en particular.

L'any 1901, el bisbe Torras i Bages va dirigir una carta pastoral als membres «de les associacions corals i musicals de la diòcesi».

El títol del text —com sempre, precís i suggerent— és: *La música, educadora del sentiment*.

La carta va encapçalada, com és habitual en les seves pastorals, per una cita extreta dels Sagrades Escripures: «La paraula de Crist resideixi entre vosaltres amb abundància, ensenyant-vos i animant-vos els uns als altres amb psalms, himnes i càntics espirituals, cantant de tot cor i amb gràcia les alabances a Déu [Col 3, 16]».

L'estudi i la meditació de la paraula de Crist ha de conduir-nos vers la devoció i, per aconseguir aquest fi, tota la tradició de l'Església reconeix l'eficàcia privilegiada de la música; és per això que Sant Pau parla de «psalms, himnes i càntics espirituals»: «els *psalms* —escriu Sant Tomàs d'Aquino, mestre de Doctor Torras— signifiquen l'alegria de les bones obres [...]».

Els *himnes*, la lloança amb el cant [...]. I, en parlar de *càntics espirituals*, vol dir que tot allò que fem —fins i tot l'acció de cantar— hem de referir-ho als béns espirituals, a les promeses eternes i a la reverència de Déu [*Super Epistolam ad Colossenses*, cap. 3, lect. 3]».

Cantar, estrictament parlant, no és una acció que pertanyi a la boca i als òrgans fonadors, sinó que incumbeix principalment a la vida interior de l'home, que ha de referir-se, amb totes les seves potències, a les coses divines; això és el que Sant Pau anomena cantar «amb el cor». La música audible dels oficis sagrats no és altra cosa que una exteriorització sensible del cant pròpiament dit, o sigui, del «cant del cor», que és interior, espiritual, silencios: «Els cants de l'Església —continua el Doctor Angèlic— es canten principalment amb el cor; però també amb la boca, per a despertar [*excitetur*] el cant del cor i, a més, pels rudes i simples». En un altre passatge, el mateix Sant Tomàs indica que els Àngels, amb els seus cants, són «anunciadors del silenci de Déu [*Super De divinis nominibus*, IV, lect. 1]».

La música, considerada en el seu aspecte audible, és una invitació, un estímul, una excitació a contemplar interiorment, com a través d'un núvol lluminós, incandescent, translúcid, la Bellesa de Déu; així ho manifesta Torras i Bages: «la Religió ama a la Música considerant-la expressió i símbol, imatge i figura i com un ressò de la vida superior i excelsa que obté la Humanitat purificada i divinitzada en Crist, en les sublimes regions de l'eterna Glòria».

Orfeu, segons la poesia antiga, és aquell que, amb la melodia de la seva arpa, era capaç d'amansir les feres fent-los perdre els seus instints salvatges; Jesús, en la mesura que amb la gràcia retorna a la nostra vida l'harmonia original, actua com un nou Orfeu: «Jesús, caríssims fills nostres, és vertaderament com l'Orfeu de la Humanitat, i sa doctrina celestial és una música divina.

Les passions humanes mai desapareixeran de la terra, i, de consegüent, les lluites, les contrarietats, la vehemència i exaltació dels sentiments, els instints agudíssims, la fàcil inflamació de les

imaginacions, porten un desordre, una falta d'harmonia entre els homes; i Jesús Senyor nostre vingué al món per a ésser com el Mestre que porta el compàs del ritme de la vida humana, a fi que es produeixi en la terra com una harmonia entre els homes que sia un ressò de l'harmonia divina».

La música sagrada es comporta com a estímul i manifestació de l'autèntica harmonia a la qual està cridada la persona humana; aquesta harmonia consisteix en un empelt de la vida divina sobre la nostra vida natural, consisteix, en definitiva, en la Llei nova, que és també la Llei de la llibertat i la Llei de l'amor: «La Llei de Jesucrist es la pauta de la vida, i de seguir-se amb fidelitat en resulta una harmonia superior, una correspondència d'enteniment, voluntat i afectes, de relacions socials, de cos i ànima, de naturalesa i de la gràcia, de Déu i dels homes, del temps i de l'eternitat».

El món renovat per la Llei de Jesucrist és com un cor integrat per veus que, malgrat la seva diversitat, formen part d'una mateixa harmonia, l'harmonia universal

que es troba a la ment de l'Artista Suprem, l'harmonia de la vida: «Tot el món hauria d'ésser com un immens cor on muntanyes, boscos, rius, estrelles, vents, tempestats, mar, regions i regnes, illes i continents, cada cosa parlant amb sa pròpia veu i llinatge, corresponent al Summe Artista, qui ha harmonitzat tot lo existent, fessin l'himne de la creació dirigint-se a la Font de la vida, Déu etern, principi i fi de totes les coses.

Pertorbada l'harmonia universal pel pecat, el diví Orfeu, Jesucrist Senyor nostre, vingué al món per a restaurar-la amb la restauració dels sentiments humans, donant Ella la regla i mida del deure, la pauta de l'harmonia de la vida, que consisteix en el compliment de les obligacions que deriven de la naturalesa humana i de la situació que cadascú té en aquest món».☑

El Concert de la Solidaritat al Palau de la Música (13 de maig de 1988).

Per saber-ne més de la causa de beatificació i canonització del bisbe Josep Torras i Bages podeu visitar la web torrasibages.org. Us recomanem especialment el vídeo “Josep Torras i Bages, home de l'eternitat”, que podeu trobar a:

<https://www.youtube.com/watch?v=DZPnTLEN9wU>

Memòria de les activitats realitzades durant l'any 2020

Text: Redacció. Fotos: 1) Josep Rovira; 2) El Correu 104

No cal dir que les activitats de l'any 2020 s'han vist totalment afectades per la pandèmia de la covid-19. De les reunions previstes de l'equip coordinador, format per cinc persones, només se n'han pogut celebrar quatre, les corresponents als mesos de gener, febrer i març i la del mes de setembre.

Durant l'any 2020 s'han fet **tres** activitats de jornada sencera i se n'han hagut de suspendre **una** altra de jornada sencera i **dues** matinals (un Divendres cultural i un Dilluns cultural).

17 de gener.- Descoberta d'hivern: la Fortalesa de **Sant Julià de Ramis** (Gironès).- Es comença la jornada visitant el poblat arqueològic de St. Julià, al costat de l'església dels Sants Metges, passant després a La Fortalesa, on es fa una visita guiada al Museu de la Joieria i Art, amb dinar en un dels restaurants del complex i amb visita al taller del pintor gironí Quim Hereu, que practica l'estil que anomena *estrambotisme*. Van participar-hi 30 persones. (CALIU núm. 52 gener 2020).

2 de febrer.- **Monestir de Santa Maria de Poblet**. II Celebració i Homenatge en l'aniversari del naixement del Rei Jaume I, i Museu del Vidre de **Vimbodí**. El desplaçament es va fer en autocar. Es va visitar el monestir i es va participar en l'acte de celebració i homenatge de l'aniversari del naixement del Rei Jaume I. El dinar va ser de calçotada a Fontscaldes i havent dinat es va visitar el Museu del Vidre de Vimbodí. Van participar-hi 33 persones. (CALIU núm. 53, març 2020).

29 de febrer.- Acte del Consell per la República a **Perpinyà**. Es va enviar un missatge als socis enviant informació de l'acte per a qui tingués intenció d'assistir-hi.

6 de març.- Els fruiters en flor d'**Aitona** (Segrià). El desplaçament es va fer majoritàriament en autocar (30 participants) més altres 7 que es van desplaçar amb mitjans propis. La visita guiada va recórrer una bona extensió de fruiters en flor.

Darrera activitat abans del confinament: els fruiters en flor d'Aitona

En acabar la visita i havent dinat, el grup es desplaça vers la Cova del Pare Palau i l'ermita de Sant Joan de Carratalà. La primera es va visitar fent de guies dues germanes de la comunitat que en té cura. (CALIU núm. 54, maig 2020).

Com és sabut, a mitjans de març va començar el confinament total i es van haver de suspendre totes les activitats programades.

• **Activitats programades suspeses**

28 de març - **La Passió Medieval de Cervera**

17 d'abril.- Divendres cultural: el **Castell de Montjuïc**.

4 de maig.- Dilluns cultural: El magatzem d'Amazon al **Prat de Llobregat**.

No s'havien arribat a programar activitats per a dates posteriors.

• **Edició del Butlletí CALIU**

Durant l'any 2020 es van publicar **cinc** números del butlletí CALIU amb freqüència bimestral, els que van del núm. 52 (gener) al 56 (novembre).

• **Col·laboracions a EL CORREU**

Durant el 2020 s'han fet un parell d'aportacions a la pàgina "d'on va sortir" de la revista de MEG. La primera tractava de *La fusió Minyons de Muntanya – Boy Scouts de Catalunya (anys 30)* al núm. 103 (Estiu 2020) i la segona de *Trobades de la cançó* al núm. 104 (Hivern 2020).

• **34ens Premis de Civisme Jaume Ciurana 2020**

El passat 9 de novembre es va reunir el Jurat i de la posada en comú en va sortir la decisió d'assignació dels tres Premis d'accions en favor de les persones i del Primer Premi en accions a favor de la natura. L'acte de lliurament dels Premis de Civisme Jaume Ciurana es va celebrar *online* el 21 de desembre passat amb la participació de representants de les entitats premiades i dels membres del Jurat. Això ha permès una comunicació fluida, molt valorada pels guardonats i gratificant per a tots.

Els premis en la categoria "Accions en favor de les persones" s'han adjudicat a projectes provinents de Mollerussa (Primer premi), Girona (Segon) i l'Hospitalet de Llobregat (Tercer).

En la categoria "Accions a favor de la natura" s'ha atorgat el Primer premi al projecte procedent de Palau d'Anglesola.

• **Necrològiques**

Durant el 2020 hem conegut la mort de Jaume Busquets i Mensa, que va ser el primer president de l'*Associació d'Antics i Amics de Minyons Escoltes – Guies Sant Jordi de Catalunya*, de Manuel Subirà i Rocamora, que va ser un dels promotors de l'*Associació Mossèn Batlle*, de Ramon de Penyafort Ferret i Isern, de Josep Ma. Gasch i Riudor, ex secretari general de Minyons Escoltes, de Mn. Josep Cardús i Grau i d'Isabel Tutusaus i Torres, tots ells molt estimats pel nostre grup ☑

D'on va sortir

Trobades de la cançó

Text: Antics Escoltes i Guies
Foto: Anxlu MEG

Trobada de la Cançó 2011 amb el lema "Sota una cel" al Berguedà (Demarcació Catalunya Central)

L'Escoltisme i el Guiatge, nominats al premi Nobel de la pau

Text i foto: Scouts.org (27 de gener de 2021)

L'Organització Mundial del Moviment Escolta (WOSM), juntament amb l'Associació Mundial de Noies Guies i Noies Escoltes (WAGGGS), han estat nominades al Premi Nobel de la Pau del 2021, reconeixent les destacades contribucions de l'escoltisme i guiatge que han empoderat centenars de milions de joves per crear una cultura de pau duradora a les seves comunitats durant més d'un segle.

La candidatura al Nobel va ser presentada per la diputada del Partit de la Llibertat de Noruega, Solveig Schytz, antiga comissària en cap dels Escoltes i Guies de Noruega i actual voluntària del Moviment Scout.

"El moviment escolta es tracta de donar als joves les eines que necessiten per resoldre els reptes del futur, alhora que construeix una societat civil forta. Aquest treball és vital per a la pau mundial ", va dir la senyora Solveig Schytz en la seva nominació.

"En un moment en què el nostre món està amenaçat per tants desafiaments internacionals, ja siguin el clima, les guerres o les pandèmies, necessitem un contrapès a l'egoisme i al nacionalisme. Hem d'oferir als joves l'oportunitat de reunir-se al voltant d'un conjunt de valors comuns i la creença en el servei, no només a la pròpia comunitat, sinó a la societat internacional ”.

Des de la seva fundació el 1907, els moviments d'escoltisme i guia s'han centrat en la possibilitat que els joves amb habilitats de lideratge i vida promoguin la pau i la comprensió mútua i siguin de servei per a les seves comunitats. L'escoltisme ajuda a construir una cultura de pau duradora incorporant les idees de treball en equip, unitat i comprensió intercultural al seu programa i activitats per a joves.

Només en l'última dècada, la iniciativa insígnia *Missatgers de la Pau* (*) de l'escoltisme mundial ha inspirat escoltes de tot el món a actuar a les seves comunitats contribuint a la pau i al desenvolupament sostenible, aportant més de 16 milions de projectes i accions locals.

Els esdeveniments nacionals, regionals i mundials d'escoltisme s'organitzen al voltant dels pilars de la col·laboració intercultural i la construcció de la pau, inclosos els World Scout Jamborees i JOTA-JOTI (Jamboree on the Air - Jamboree on the Internet) que connecten milions de joves per ser actius ciutadans globals. En ensenyar als joves sobre els valors del respecte i el deure envers els altres, els escoltes treballen per construir un món més pacífic i inclusiu per a persones de totes les edats

(*) *Més informació sobre Missatgers de la Pau (en anglès) a:*

<https://www.scout.org/messengersofpeace#>

Josep Maria Riba, nou Vicari Episcopal de la diòcesi de Vic

Text: Redacció

Foto: Internet

Qui va ser consiliari general de Minyons Escoltes / Guies Sant Jordi de Catalunya durant molts anys, ha estat nomenat Vicari Episcopal pel Bisbe de Vic.

Va néixer a Vilanova del Camí (Anoia) el 1954 i va ser ordenat prevere el 1980.

A més d'exercir de rector i de vicari en diverses parròquies i moltes altres funcions, va ser coordinador de tres convocatòries de l'Aplec de l'Esperit.

La seva feina en els diversos Comissariats que ha compartit quedarà com una mostra del paper educador que un consiliari pot jugar en el nostre escoltisme.

És una satisfacció comptar amb ell com a membre del nostre grup. Recordem molt gratament l'atenció que ens va dedicar en la visita al museu Episcopal

de Vic, fent-nos ell mateix de guia tot i ser-ne el Director.

Des d'aquí el felicitem cordialment

En suspens fins a nova ordre.

Veureu que en aquest número ja hi figura el nou logotip de la Fundació.

Recordeu que hem canviat l'adreça de correu electrònic i l'adreça de la pàgina web.

CALIU

Rbla. Mossèn Jacint Verdaguer, 10
08197 Valldoreix

anticsescoltes@fundacioescoltesiguies.cat
fundacioescoltesiguies.cat/antics-escoltes-i-guies/

FUNDACIÓ
ESCOLTES I GUIES**Antics
Escoltes
i Guies**